Ч. 45. Неділя 26 лютого (11 марта) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Дальша дискусия над проєктом реформи виборчої.

По міністрі справ внутрішних промавляв насамперед пос. др. Ґрабмаєр (з партиї німецкої більшої посілости). Бесідник зазначив насамперед, що він не єсть противником реформи виборчої; єму не розходить ся о то, що має завести ся реформа, але о то, як она має завести ся, а відтак сказав, що єсть честним прихильником безпосередного, тайного і загального права виборчого, але противником рівного права, бо таке право відбирає власть верствам посідаючим і інтеліґентним а віддає їх клясам, котрі не посідають нічого, а котрих образоване єсть або мале або таки ніяке. Дальше доказував бесідник, що проєкт правительства стремить до витвореня славяньскої більшости, хоч єствоване Австриї основує ся на тім, щоби Німці мали в ній своє визначне історичне становище. Ніякий Німець не може згодити ся на то, щоби ослаблене Німців в Країні або в краях судетских називати лиш незначними наслідками реформи. Хто стремить до того, щоби Німці творили постійно меншість в державі, той підтинає державу при самім коріни. Не на основі рівного голосованя, але на основі народного взаїмного порозуміня можна дійти до санациї парляменту. Загальне голосоване до Ради державної потягне за собою загальне голосоване до сойму а відтак загальне голосоване до рад громадских. Бесідник каже, що згодив би ся на знесенє привилеїв великої посілости і палат торговельних, але мусить покласти вагу нато, щоби виборча реформа забезпечила справедливе і історичне становище Німців та щоби населенє всіх кляс одержало відповідну репрезентацию. Наконець висказав др. Ґрабмаєр надію, що предлога виборча бар. Ґавча не стане ся законом, але що прийде до иншої, справедливійшої реформи. Бесідник закінчив словами: „Реформа виборча бар. Ґавча померла! Най жиє реформа виборча!“

Пос. др. Шлеґель (з католицкої партиї народної) нагадав похід социялістів з 28 падолиста м. р. і сказав, що противний віддаваню переважного впливу на справи держави клясам, котрі не платять безпосередного податку а зі становища своєї партиї заявляє ся за загальним, але нерівним правом голосованя, за продовженем часу осідку а наконець за системою плюральною і обовязковою участию в виборах. Наконець заявив ся Шлеґель за радикальною реформою реґуляміну палати.

Пос. Робіч (Словінець) промавляв іменем своєї партиї в засаді за реформою виборчою, звертав однак увагу на упосліджене Словінців через проєкт правительства в долїшній Стириї і Країні. Пос. Робіч закінчив тим, що заявив ся за загальним, рівним, тайним і безпосередним голосованем і за знесенем привилеїв виборчих.

На засіданю в четвер дня 8 с. м. промавляв пос. Вайскірхнер (християньский социяліст) а полемізуючи з Ґрбмаєром, виступав против того погляду, що загальне право голосованя віддасть власть політичну демоґоґам. Одну лиш правду сказав Ґрабмаєр, а то, що справа загального голосованя вже не зійде з порядку дневного. Єсть отже заслугою президента міністрів, що вніс той проєкт, а обовязком репрезентантів народу єсть, щоби сю справу залагодити справедливо. Бесідник заявив іменем християньско-социяльного клюбу, що клюб той з цілим переконанем буде голосувати за загальним, безпосередним, тайним і рівним правом голосованя і з цілою безвзглядностию буде о то бороти ся. Критику предлоги застерігає собі бесідник в нарадах комісиї, в засаді однак уважає, що загальне право виборче єсть в Австриї конечною потребою політичною.

По Вайскірхнері промавляв пос. ґр. Вой-

---

11)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Всї згадані повисше риби замітні тим, що жиють в мори, але часами підходять далеко в ріки або длятого, щоби там на днї зложити свою икру або щоби в них перезимувати. Тота вандрівка відбуває ся досить правильно два рази до року, раз від марта до мая а другий раз в пізній осени і то як до місця та після обставин більшими або меншими громадами. По зложеню икри вертають самиці досить борзо назад до моря а молоді жиють ще рік або два в ріках. Тота вандрівка дає найліпшу нагоду до ловлї.

Осінь і зима то найліпша пора до ловлї. Коли в пізній осени риба зачне підходити до берегів Каспійского моря, виїздять судна на море і запускають тут в місцях, де вода мілка, довжезні сїти. Кожда така сїть буває на 25—30 метрів довга а широка до 3 метрів і так глубоко сягає у воду; 80—120 таких сїтий заставляють в одній лінії одна коло другої і пильнують, чи не зловила ся риба. Рибаки їздять на лодках і підглядають. Скоро зловить ся якась риба, витягають єї зараз на більше судно і тут таки зараз виймають з неї икру та роблять кавяр. Коли же потиснуть морози і вода близько берегів замерзне, то ловля сїтями кінчить ся, а тоді ловлять на вудку. В леді прорубують полонку і запускають під лід довгу на 40—60 метрів линву, на котрої кінци привязаний дуже сильний гак. За примапу закладають на гак кусень сала з морского пса. Від кінця тої линви іде шнурок привязаний до дручка положеного верх полонки. Скоро зловить ся риба, зачинає кидати ся, сїпає за шнурок і урива єго а то знак, що треба рибу витягати крізь полонку на лід.

Зовсім инакше відбуває ся ловля на Волзї. Коли по першім морозї зачне робити ся на ріцї тонкий лід, уважають рибаки, в котрі місця підходить риба і запамятують собі добре тоті місця. Осетрі заривають ся тут головами в намул один коло другого і лиш хвости сторчать до гори мов би цїлий ліс якихсь палїв. В сїчни, коли ріка покриє ся грубим ледом, беруть рибаки позволенє на ловлю риб, вибирають собі старшого, котрий кождому рибакови визначує місце і залагоджує між ними всякі спори. Тоді розпочинає ся на ріцї незвичайне житє. Вистрілом з пушки дають знак, що розпочинає ся ловля, і тисячі саний виїздять на ріку з рибаками і купцями. На ріцї грає музика, люди веселять ся і танцюють, а коли вже кождому визначено єго місце, старший дає знак і розпочинає ся робота.

Кождий рибак прорубує на своїм місци в леді полонку, широку на 2—3 стопи і встромлює в ню довжезну жердку з сильним гаком на кінци. Тоті жердки бувають на 6—10 а навіть і до 20 метрів довгі, а щоби їх вода не дуже рвала, то ще привязують до них кусні зелїза. Занепокоєна тою роботою риба зачинає плисти долї водою і зачіпає об гак. Рибак, що держить жердку, чує то і в тій хвили сїпне жердкою в гору, щоби гак вбив ся в рибу; коли зміркує, що зловив, дає знак другим а тї прибігають також з гаками і помагають єму витягати рибу на лід. Неодин рибак має таке щастє, що зловить на день і 10 або й більше великих штук, а неодин стоїть кілька днів коло своєї полонки та не зловить анї одної; за один місяць зловить ледви тілько, що може ледви покрити видатки. Коли на однім місци риба вже не ловить ся, тоді цїле товариство вибирає ся на друге.

Зараз на місци вибирають з риби икру і роблять кавяр а рибу саму чвертують і солять та пакують а купцї ще на леді купують та відвозять саньми до міста. Икру або кавяр (се слово пішло від італїяньского caviale, що значить солена икра) лагодять слїдуючим способом: Коли икру виймуть з риби, то ячечка суть сполучені з собою тонесенькою плївкою, званою по російски „паюсом“. Щоби ячечка відлучити від тої плївки, розбивають икру тонесенькими прутиками а відтак перетирають з легка на ситах. Так очищену икру зсипають до посудин, в котрих єсть розпущена сіль. Икра мусить полежати в ропі три чверти години, а по тім часї виливають єї знов на сита, щоби вся ропа стекла і тоді готовий кавяр пакують до білих деревляних бочівок та продають зараз на місци. Сей кавяр називають зернистим і він тим дорожший, чим більше зерно і чим оно більше склисте. Найделїкатнїйший і найдорожший, хоч дрібнозернистий єсть, як вже сказано, кавяр з чечуги. Утлїйший кавяр не пере-

тїх Дїдушицкий і заявив ся в імени Кола польского за демократичною реформою виборчою. Проект правительства назвав бесїдник „скоком в темноту“ і доказував, що такого права виборчого як то, що має бути заведене в Австриї, нема нїгде в ніякій великій державі монархічній а Німеччина творить лиш на око виїмку. Коли же хтось думає поставити Австрию на рівнї з републиками, то могло то прецї бути наміром мінїстрів австрийскої монархічної держави. Бесїдник думав, що правительство прийшло до переконаня, що в часах загального обовязку войскового податок крови єсть висший понад всї иньші податки. Коли же се становище буде уважане за рішаюче, то мусить бути заведене загальне рівне голосоване таке, як у всїх державах, що мають загальне право виборче т. є. вибори пропорціональні без цензу.

Дальше казав бесїдник, що він гадав, що правительство рішило ся усунути ту перевагу, яку доси Нїмцї мали в державі, але не припускав того, що з загальним правом голосованя хоче оно висунути засаду, що при роздїлї мандатів мають бути брані в рахубу культура і майно. То не годить ся з засадами загального голосованя. Предлога правительства єсть позбавлена всяких засад, відзначає ся найбільшим опортунїзмом, який взагалї можна собі виробити. Той брак засад управляє до твердженя, що не іде тут о загальне, рівне, безпосередне і тайне право голосованя. Нема взагалї понятя, якими засадами руководило ся правительство в своїй предлозї. Малї краї, значно біднїйші, о меншій силї податковій, обсипано щедро привилеями з кривдою більших країв о богатшім населеню.

Бесїдник порівнував відтак зі становища реформи виборчої Галичину з Дальмациєю і Країною і доказував, що коли тотї краї з населенєм по 600.000 душ мають одержати по 11 мандатів, то Галичина, що має 7,200.000 жителів, мала би одержати лиш 88 мандатів. Навіть в порівнаню з Буковиною повинна би Галичина одержати 110 мандатів. Дальше доказував ґр. Дїдушицкий, що в новій палатї, вибраній на основі тої реформи виборчої, тї народи, котрі були би покривджені, виступлять о много острійше. Борба в сій палатї і позаней буде вести ся дальше і то з огірченєм нерівно більшим, бо почутє кривди, нанесеної реформою виборчою, мусить викликати огірчене. Розуміє ся, що мусимо жадати рівного трактованя Поляків і Русинів в Галичинї. Коли би Галичина могла одержати дійстно то число мандатів, яке їй належить ся, то недалекою була би хвиля, в котрій помирились би оба тї народи. Русини так само як і Поляки позискали би належне їм число мандатів і тодї тота реформа була би можливою до приняти і для Галичини. В нинїшнім однак станї річий кривдить она Галичину, може бути полїтично залагоджена, але не дасть ся полїтично перевести.

Наконець заявив бесїдник, що реформа виборча єсть конечна, але належало би о тім, подумати, що практично до тревалої демократизациї стремить ся постепенно і в той спосіб, коли дійстно увзглядняє ся правдиві відносини суспільні держави і народів.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Угорска криза. — Подїї в Росиї. — Конференция в Альґесірас.

На вчерашнім засїданю палати послів промавляли дальше над реформою виборчою посли Форманек, Сільва-Тарука і Адлер (социяліст), котрий полємізував з ґр. Дїдушицким; дальше ґр. Штернберґ, котрий полємізував остро з Адлером і виступив в обоні Кола польского, а наконець пос. Ончул, котрий домагав ся збільшеня числа мандатів для Буковини о два або бодай один.

N. fr. Presse доносить, що правительство наміряє піднести число мандатів з 455 на 473 або 475 а навіть і висше. З тої надвишки припало би Німцям 10 а Полякам 5 мандатів. Після „Zeit“ замість предкладаних доси для Галичини 88 мандатів мало би бути 95.

Вчера в полудне відбула ся конференция предсїдателїв клюбів в присутности бар. Ґавча. Згоджено ся на то, щоби по дискусиї над реформою виборчою приступила палата до наради над справою чековою, над законом о самообезпеченю урядників державних, над законом промисловім і о піяньстві. Закони тї мають бути залагоджені підчас нарад комісиї над предлогами о реформі виборчій. По довшій дискусиї ухвалено, що комісия для реформи виборчої має складати ся з 48 членів і має бути вибрана після догеперішного ключа.

В будапештеньских кругах політичних говорять, що угорский президент мінїстрів бар. Феєрварі на своїй послїдній авдиєнциї у Цїсаря предложив Монарсї до порішеня справу, чи парлямент має бути в приписанім реченци 3 місяцїв знов скликаний, чи нї. Як зачувати, наміряє правительство полишити сю справу зовсїм рішеню Корони, а коли би Корона рішила ся, то нові вибори були би розписані на день 11 цьвітня. Кабінет Феєрварі не дуже намагав би ся вести за собою аґітацию виборчу в цїли узисканя більшости, бо при теперішнім настрою в краю ледви чи міг би позискати для себе якусь досить сильну партию. Але коли би парлямент і був скликаний, то лиш длятого, щоби сповнити законні постанови, а відтак зараз по першім засїданю був би знов розвязаний.

Новий манїфест царя о Радї і Думі державній не зробив в Росиї великого враженя. Лїберальна праса росийска не видить в законодайній дїяльности обох тих палат, назначеній в манїфестї, ніякої зміни теперішного порядку, бо Рада державна осягнула повну власть над Думою державною. О якійсь продуктивній роботї Думи державної не може бути й бесїди, доки Дума державна не з'орґанїзує репрезентациї народної з власної волї і на основі своїх постанов. — „Русь“ доказує, що Дума державна буде лиш секретарем Ради державної, в котрій чиновники будуть мати рішаючий голос. По таких мужах державних як Вітте і его вибрані не можна було нічого иньшого сподївати ся; але для тих, що бажали в Росиї тревалого порядку, прикро набрати переконаня, шо чиновництво використало кроваві місяцї „усмиреня“ лиш на то, щоби репрезентацию народу зробити підніжником его високопревосходительства.

З Альґесірас доносять, що там межи членами марокканьскої конференциї замітно примирительний настрій. Єсть загальне перекона-

тирають, лиш солять добре і прасують; єго називають длятого прасованим, по росийски „паюсним“, длятого, що в нім єсть і паюс. Каввяр роблять також з икри сандачів, коропів і щук, котрий буває ясний а навіть червоний; сей послїдний називають чомусь „жидівским“. Для розсилки за границю пакують кавяр в бляшанні, щільно замкнені коробки по найбільшій части чверть фунта ваги. Одною із найбільших астраханьских фірм, що торгують кавяром, єсть торговля Братів Шелехових. Астрахан єсть осередком торговлї кавяром і звідси вивозять єго річно за 2 до 3 мілїони рублів за границю. Замітне то, що майже весь росийский кавяр розходить ся через Берлин по Европі.

Другим важним артикулом торговельним, який сполучений з ловлею риб, то рибячий клий, котрий роблять з плавних міхурів виза, осетра, чечуги а також і сома. Міхурі, виймлені з риби, мочать насамперед в рідко розпущенім вапнї а відтак розрізують на куснї всїлякої величини і сушать на воздусї, але так, що обертають їх тим боком із середини, котрий біленький і блискучий як срібло, до гори. Коли куснї висхнуть, то здоймають з них грубу верхну шкіру а спідну сушать відтак на сонци. Так приладжений клий представляє біленькі листки або паски, котрі в студеній водї сильно пучнявіють а в горячій таки зовсїм розпускають ся. Коли вода відтак остигне, то робить ся з неї зовсїм безбарвна гижковата (ґаляретовата маса). Рибячого клию уживають, як вже сказано, до очищуваня (кляруваня) пива і вина, до робленя гижковатих страв, до вироблюваня т. зв. анґлїйского пляструкраму і до клиеня скла і порцеляни. Найлїпший рибячий клий дають визи, відтак осетрі і чечуги; підлїйший клий єсть з сома. Росийский рибячий клий єсть завсїгди білий і длятого в торговли має найбільшу вартість; фунт того клию платить ся в гуртовій торговли пересїчно по 25 корон.

По дальшій прогульцї на один остров перед пристанию в цїлях наукових, котру тут поминаю, надійшла пора до дальшої дороги, до їзди по Каспійскім мори. Ми пішли до причалї і там перенесли ся на сальоновий пароход, на котрім було повно всїлякого народу, але лиш мало туристів. Тогї пароходи, подібно як і тї, що ходять по горішній Волзї, не ідуть глубоко у воду. Они удержують рух межи мілкою пристанию в Астраханї а кораблями на Каспійскім мори, що стоять на „Каспійскім рейдї“, де вода на два сяжнї глубока.

Се місце віддалено від Астрахану на 140 морских миль або 34 і пів звичайних. За 8 до 9 годин повільної їзди можна туди заїхати по Волзї, котрої мутна і слабо солона тай не глубока вода в розтоках сягає аж далеко в море. В першій половинї дороги розтока Волги мало що ширша як на кільометр. Тут і там видко поменші розтоки, що сполучають головні з собою і творять так множество островів, котрі по найбільшій части суть низькі і зарослі вздовж берегів високим очеретом. Коло осель видко стіжковаті купи того очерету; Калмуки уживають єго до ставленя своїх хат, званих кібітками. То суть круглї хати зі стіжковатими кришами без коминів і вікон. Коли на дворі погода, то варять звичайно перед хатою; коли же непогода, то дим виходить отвором в тих кришах а чорне обкопчене місце на вершку кібітки показує, куди він виходить. Коло неодного села між розтоками Волги видко порозкидані такі кібітки в більшім числї довкола, а місцями творять они таки й цїлі сільця. Калмуки то так само як і Кірґізи нарід скотарский монгольскої раси. Села стоять тут звичайно на природних горбах з надувів піскових зарослих вже муравою і лозами або таки й на штучно зроблених, щоби тим способом забезпечити села від повени.

По пятигодинній їздї, західна розтока, котрою ми плили, зачала значно розширяти ся, але вода все-таки була ще так мілка, що жердки застромлені в ріку означували то вузке місце, котрим можна було плисти. В годину опісля щезла нам земля з очий, але широка площа моря показувала все ще тоту саму мутну краску Волги.

(Дальше буде).

не, що німецкі делеґати згодять ся на то, щоби Франция і Ішпанія взяли на себе поліцию в Марокко. Одна лиш трудність в тім, щоби була запорука, що держави тоті будуть виконувати свій мандат без нарушеня чужих прав. Заступники Франциї виготовили вже проєкт поліциї, зложений з пять параґрафів, котрий постановляє: На жадане султана буде утворений корпус поліцийний з музулманьских Марокканців під францускими і ішпаньскими інструкторами Потрібну на то суму дасть банк державний. Число поліцистів не сьміє виносити більше як 2500, а не менше як 2000 мужа. Поліция має бути так розділена на поодинокі порти, що в них буде стояти по 200—500 мужа. Найбільше число францускпх і ішпаньских офіцирів має виносити 16, а підофіцирів 15. Також і Австро-Угорщина предложила свій проєкт, зложений з 8 параґрафів.

Новинки.

Львів, дня 10-го марта 1906.

— **Іменованя.** П. Управитель міністерства віроісповідань і просьвіти іменував професора академичної ґімназиї у Львові д-ра Тад. Мандибура, директором мужескої семинариї учительскої в Заліщиках.

— **Іспити зрілости** письменні розпічнуть ся у всіх середних школах Галичини дня 7-го мая 1906. Устні іспити зрілости розпічнуть ся між иншими в ґімназиях: в Бродах дня 3-го липня, в Бережанах дня 18 червня, в Бучачи дня 18 червня, в Бонковицях під Хировом дня 21 мая, в Дрогобичи дня 23 червня, в Ярославі дня 22 мая, в Яслї дня 5 червня, в польскій ґімназиї в Коломиї дня 2 червня, в рускій ґімназиї в Коломиї дня 12 червня, в рускій ґімназиї у Львові дня 11 червня, в II. ґімназиї у Львові для мужчин дня 18 червня, для женщин дня 2 липня, в ґімназиї Франц Йосифа у Львові для мужчин дня 21 мая, для женщин дня 2 червня, в IV. ґімназиї у Львові в головнім відділї дня 5 червня, в філїї дня 21 мая, в V. ґімназиї у Львові в головнім відділї дня 28 мая, в філїї дня 5 червня, в ґімназиї VI. у Львові дня 15 червня, в польскій ґімназиї в Перемишли дня 11 червня, в рускій дни 25 червня, в Самборі дня 15 червня, в Сяноці дня 20 червня, в Станиславові дня 30 червня, в Стрию дня 7 червня, в польскій ґімназиї в Терноноли дня 2 липня, в рускій дня 12 липня, в Золочеві дня 4 липня. — В школах реальних відбудуть ся іспити зрілости: в Ярославі дня 21 мая, в I. школї у Львові і в II-ій дня 25 мая, в Станиславові дня 2 липня, в Тернополи дня 5 червня.

— **Віче галицких міст** в справі виборчої реформи відбуло ся дня 4-го с. м. у Львові при участи представителів 30 місцевостий. Реферував бурмістр з Перемишля, др. Долиньский. Резолюция, принята вічем, домагає ся побільшеня числа мандатів з Галичини, спец僅иально з міст, котрі повинні розпоряджати що найменше 30 мандатами. Віче заявилось за загальним, тайним і безпосередним голосованєм, з пропущенєм рівности.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). Ві второк дня 13-го с. м. „Наталка Полтавка", українська оперета в 3 діях Івана Котляревского. — В четвер дня 15 с. м. „Суєта", комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 17-го с. м. „Міщани", сцени з житя в 3-ох діях М. Горкого. — В неділю дня 18-го с. м. „Хазяїн", комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — Початок представлень точно о $7\frac{1}{2}$ годині вечером. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 корон.

— **Заметіль сніґова.** З Трондгем (в Норвеґії) доносять: В Льофотах кілька хат рибацких присипав сніг. Доси добули 21 трупів і 39 осіб тяжко ранених.

— **Страйк робітників ґірничих.** З Опави доносять: В копальни „Тереса" в Польскій Остраві застрайкувало около 1000 робітників.

— **Небезпечний злочинець.** З Велдїжа пишуть до львівского Przegląd-у: В ночи на 5 с. м. вломив ся через вікно в комірці якийсь злодій до латиньского приходства в Велдїжи. В комірці найшов куфер служниці, розбив его і забрав готівкою 200 корон, цілий маєток дівчини. З комірки виломив двері до кухні. Однако служниця мала тілько часу, що вспіла укрити ся під ліжком. Злодій станув на хвилю над ліжком і глумлячи ся сказав: „А то менї добре складає ся, дам я їм лазню, нї одно не вийде з житем". Ті слова вислухала налякана служниця. З кухнї, посьвітивши собі на хвилю злодійскою лямпою, котру мав привязану до пояса, війшов вже без перешкоди до їдальнї, там знов на хвильку блиснув сьвітлом, задержавши ся якийсь час перед креденсом. Коли сьвітло блисло, доглянула служниця у опришка револьвер і сокиру в руці. Боячи ся вже не лише о своє житє, але й житє сьвященика, дївчина висунула ся зпід ліжка і вбігши другими дверми до канцеляриї, криком „злодїї в хатї", збудила сьвященика. Відтак перебігши через комнату, в котрій спав сьвященик, станула під дверми, котрими мав увійти опришок і сильно їх підперла. Помимо голосного крику, злодій силував ся дістати ся до комнати, але не міг. Служниця своєю сьмілою обороною вискала тілько часу, що сьвященик міг утечи з житем, а відтак сама утїкла. Опришок же найспокійнїйше вже без ніякої перешкоди вийшов, забираючи з собою добичу.

— **Самоубийство двох приятелїв.** В Маріенберзї, недалеко Моравскої Остравп, застрілили ся по повороті з забави в ночи на 28 лютого два молоді люди одним і тим самим револьвером. Оба мали по 25 літ і жили з собою у великій приязни. Один з них, Ігнатий Пальоньский, був занятий в фабрицї зелїза в Витковицях, а другий, Йосиф Горак, був ґірником. Причиною самоубийства обох молодих людий мала бути нещастна любов.

— **Злосливий сторож.** Служниця Мария Фрончак прийшла передвчера до свого давного роботодавця н. М, замешкалого при ул. Шумляньского ч. 10, аби відобрати свій куфер з річами. Коли вже була з куфром на сходах, напав єї дозорець тої каменицї Теодор Мудрак разом з своєю жінкою, побив єї, а розбивши куфер, викинув всї річи на улицю в болото. Мудрака замкнено в поліцийнім арешті.

— **Нагла смерть на зелїзничім дворци.** З Кракова доносять: Ян Лямпарт з Тлучани долїшної коло Вадовиць прибув онодї із шпиталя на краківский зелїзничий дворець, аби відїхати до дому. Тимчасом нагле заслаб і вскорі закінчив житє. Помершпй числив 48 лїт і терпів від давна на сухоти.

Телеґрами.

Відень 10 марта. Управильнене відносин авансу почтових урядників руху творить, як звістно, важну часть проґрами поліпшеня биту персоналу почт і телеґрафів, яке заповів управитель міністерства торговлї ґр. Аверсперґ. Отже працї приготовляючі що до почтових урядників VII і VIII кл. ранґи вже на укінченю і виготовлено вже плян помноженя посад у всїх округах дирекцийних. Здійстнене того пляну має наступити до чотирох лїт. Приріст посад до 1909 р. буде виносити 151 або 30 прц.

Берлин 10 марта. Помер тут посол до парляменту Евгеній Ріхтер.

Петербург 10 марта. Постійна комісия ухвалила признати приватним підприємцям право розпочати вступні роботи в цїли вибудованя каналу сполучаючого безпосередно Чорне море з Балтийским. Американець Джексон заявив, що приймає концесию на предложених услівях.

Москва 10 марта. Лісти виборчі Москви перенесено нинї під ескортою войсковою до банку державного, де мають бути сховані в цїли забезпеченя їх від крадежі.

Петербург 10 марта. Тутешний заступник великої фабрики полотна в Ярославі одержав від японьского правительства замовленє на 20.000 штук полотна.

Константинополь 10 марта. Росийский амбасадор заявив, що прилучає ся до протесту правительств американьского, італїяньского і німецкого против нової тарифи для маґазинів нафтових.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 9 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 5·70 до 5·90; овес 6·50 до 6·70; ячмінь пашний 6·— до 6·30; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·50 до 10·—; вика 8·25 до 9·—; бобик 6·20 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 67·— до 68·—; тимотка 22·— до 27·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Платить **4% від вкладок;** приймає і виплачує вкладки кождого дня, крім неділь і сьвят.

Удїляє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землї; сплату гіпотечних позичок розкладає до 15 лїт; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 кор. від 100 кор.

Позички можуть дістати тільно члени; яко член може приступити тільно член Товариства обезпечень „Днїстер“.

Дивіденда від удїлів членьских виносить все 6%.

Вкладки можуть вкладати також нечлени.

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ в днем 31-го грудня 1905:

Вкладки	**2,072.928 К**	**Фонд резервовий**	**30.288 К**
Позички удїлені	**2,042.615 К**		
Удїли членьскі	**162.127 К**	**Цїнні папери і льокациї**	**257.963 К**

З чистих зисків удїлив „Днїстер“ на церкви, бурси і инші добродїйні цїли вже над 40.000 кор.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддаленє не має виливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. І.—469.

Інсерати

приймає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).